

almen orientering, som over landets sociale og økonomiske liv. Der er en kort og klar omtale af forfatningen, administrationen, samfærdselen, lovgivningen, prispolitik, social forsorg, handel m. m. Bogen lader sig således, som forfatteren har ønsket det, anvende både som en almindelig håndbog over Argentina og som rejsefører for udlændinge i Argentina. Bogen, der er udstyret med en del gode billeder og nogle mindre gode kortskitser, indeholder mange statistiske oplysninger, som ikke mindst vil være af værdi for folk, der i handelsojemed og lignende søger viden om og kontakt med Argentina. Bogens oplysninger er, hvor anmelderen har kunnet kontrollere det, pålidelige, hvad der giver den øget værdi, idet en del andre håndbøger over dette land indeholder unøjagtige eller forældede oplysninger.

Aage Aagesen.

Herbert Wilhelmy: Südamerika im Spiegel seiner Städte. Hamburg 1952. 450 sider. 23×15 cm.

Denne bog, der er trykt med støtte fra Deutsche Forschungsgemeinschaft, er udgivet af Det Romaniske Seminar ved Hamburgs Universitet i den Ibero-Amerikanske publikationsrække.

Forfatteren behandler meget udførligt bykolonisationens betydning for den spanske og portugisiske kolonisering i Sydamerika, byernes betydning som politiske, kulturelle og økonomiske centre, og omtaler den spanske kolonibys forbilleder, udvikling og struktur meget udførligt. Byplanspørgsmål og de skiftende tiders arkitektur, lige fra den koloniale barokstil til vor tids jernbeton-bygninger gøres ligeledes til genstand for indgående behandling, mens de før-colombianske bydannelser kun omtales kort.

Denne historisk-kulturelle indledning optager bogens første fjerdedel, mens den øvrige bog fremtræder som en til dels meget udførlig beskrivelse af visse udvalgte byer, fortrinsvis de sydamerikanske staters hovedstæder. Herudover gøres ret udførligt rede for Valparaiso, Recife, São Salvador og São Paulo.

Som de tyske bygeografiske arbejder i almindelighed lægger også denne bog hovedvægten på bebyggelsens udvikling, art og udstrækning, på byplaner gennem skiftende tider, og i et vist omfang på nogle hovedtræk i byens indre differentiering. Bogen giver således for de behandlede byers vedkommende et udmærket billede af byen opfattet som landskabsform, de fleste steder med dybtgående og fortrinligt udformede historiske perspektiver. Den bredt skrevne og let læselige tekst er ledsaget af en række kort og kortskitser, som dog ikke alle er lige vellykkede, samt af en del fotografier, som

er udvalgt med smag, og som viser forfatterens dominerende interesse for arkitektoniske, historiske og byplanmæssige problemer.

Skal der fra geografisk side rettes indvending mod denne iøvrigt lødige og vidtspændende bog, må det blive, at den stort set lægger for liden vægt på de behandlede byers funktioner, deres nutidige betydning og indbyrdes relationer. Vekselvirkningen mellem byerne og deres bagland er kun få steder omtalt ganske kort. Endelig mangler man omtale af en række vigtige byer, som påkalder sig mere opmærksomhed end flere af de nævnte, således af Santos, Porto Alegre, Rosario, Concepción, Guayaquil m. fl. Endelig er forfatteren for stærkt afhængig af kommunale grænser, hvorved de geografiske byområder ikke altid træder frem, således ved dobbeltbyen Valparaiso—Viña del Mar, som her opfattes som to af hinanden uafhængige bebyggelser.

Aage Aagesen.

Glacier Variations and Climatic Fluctuations. H. W:son Ahlmann.

Bowman Memorial Lectures, Series 3. New York: American Geographical Society, 1953. V + 51 sider, illustrationer og diagrammer. 15×19 cm. 2,50 \$.

Ambassadør Hans Ahlmanns sidste bog er en udvidelse af det foredrag, han i 1952 holdt på den internationale geografkongres og er kommet som tredje hefte af Bowman Memorial Lectures. Bogen er lille af omfang, men vigtig af indhold, og er mere end blot en ajourføring af de talrige tidsskriftsartikler, der foreligger fra Ahlmanns hånd i skandinaviske og engelske fagtidsskrifter.

Med udgangspunkt i de nyeste undersøgelser redegøres der for de vigtigste glaciologiske resultater, der blev opnået på den svenske-britiske-norske ekspedition til Dronning Maud Land, og forfatteren får her støtte for sin sikkert rigtige teori om, at de pleistocene iskapper i Europa og Nordamerika har været af den polare type og ikke tempererede ismasser. Temperaturen i den pleistocene is har efter alt at dømme været under frysepunktet til en dybde af i hvert fald flere hundrede meter. Schytts konstatering af, at der i Antarktis ikke findes egentlig gletscheris i mindre dybde end ca. 60 meter, stemmer fuldstændig overens med målingerne på den grønlandske Indlandsis.

Ud fra de nye meteorologiske målinger slutter Ahlmann sig til den nu herskende opfattelse af, at den nuværende klimasvingning har kulmineret i slutningen af 1930-erne, og at vi atter er på vej mod mere køligt klima. Den nuværende klimaændring har imidlertid sin store videnskabelige interesse, idet „det er den første